

Sygnatura akt IV U 184/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 29-09-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Jankowski

Protokolant: p.o. sekretarz sądowy Ewelina Michalak

po rozpoznaniu w dniu 22-09-2016 r. w Koninie

odwołania S. G.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

znak: (...)

w sprawie S. G.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych**

- o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

1. oddala odwołanie.

2. nie obciąża odwołującego S. G. kosztami zastępstwa procesowego.

SSR Michał Jankowski

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.05.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) w P. odmówił odwołującemu S. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy prowadzeniu działalności gospodarczej zaistniałego w dniu 10.07.2015 r. z uwagi na przedawnienie prawa do tego świadczenia. Organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych prawo do świadczeń, o których mowa m. in. w ust. 1 pkt 4 przedawnia się, jeżeli zadłużenie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku. Na podstawie rozliczenia konta płatnika ustalono, że na dzień wypadku, tj. 10.07.2015 r. odwołujący posiadał zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł. Zadłużenie to zostało uregulowane w dniu 19.04.2016 r., tj. po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku. W związku z powyższym zdaniem organu rentowego prawo do jednorazowego odszkodowania przedawniło się. Odwołujący się w ustawowym trybie i terminie wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, że nie wie skąd się wzięło zadłużenie, skoro wcześniej organ rentowy wypłacał mu zasiłek z tytułu wypadku i najwyraźniej takiego zadłużenia nie stwierdził, skoro wypłata zasiłku z tytułu wypadku uwarunkowana była brakiem zaległości na ubezpieczenie społeczne. Odwołujący wskazał, że gdyby ZUS stwierdził jego zadłużenie w momencie, kiedy ubiegał się o zasiłek z tytułu wypadku w 2015 r., zostałyby ono wówczas uregulowane i nie byłoby potrzeby wydawania decyzji odmawiającej prawa do odszkodowania. ZUS wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, uzasadniając swoje stanowisko jak w w/ w decyzji.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Odwołujący prowadził działalność gospodarczą w zakresie inżynierii i związanego z nią doradztwa technicznego pod nazwą Przedsiębiorstwo (...). W dniu 10.07.2015 r. odwołujący uległ wypadkowi w pracy.

/bezsporne/

Odwołujący na dzień wypadku posiadał zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł, tj. za (...). Zadłużenie zostało uregulowane wpłatą z dnia 19.04.2016 r.

/dokumenty zgromadzone w aktach ZUS, zeznania odwołującego k. 12/

W dniu 10.05.2016 r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

/bezsporne/

Za wiarygodne ze względu na szczerość, odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym należało uznać zeznania odwołującego. Dokumenty przedstawione przez strony nie były kwestionowane, nie budziły też wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołujący się wywodzi swoje roszczenie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002 r., Nr 199, poz. 1673 ze zm.), w myśl którego ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Zauważyć należy, że w przedmiotowej sprawie przedmiotem kwestionowania nie była okoliczność, czy zdarzenie z dnia 10.07.2015 r. stanowi wypadek przy pracy. Odmowa prawa do odszkodowania oparta była na twierdzeniu, iż spłata zadłużenia z tytułu zaległych składek na ubezpieczenie społeczne nastąpiła w dniu 19.04.2016 r. czyli po upływie 6 miesięcy od dnia wypadku.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 cytowanej ustawy prowadzącym pozarolniczą działalność i osobom z nimi współpracującym, oraz członkom ich rodzin świadczenia, o których mowa w ust. 1, nie przysługują w razie wystąpienia w dniu wypadku lub w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne na kwotę przekraczającą 6,60 zł do czasu spłaty całości zadłużenia, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 3. Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy prawo do świadczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5 i 11, przedawnia się, jeżeli zadłużenie, o którym mowa w ust. 2, nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku lub od dnia złożenia wniosku o przyznanie tych świadczeń z tytułu choroby zawodowej. Jak wskazano w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 06.03.2008 r. II UK 132/07, OSNP 2009/11- 12/158 prawo do jednorazowego odszkodowania dla członków rodziny zmarłego wskutek wypadku przy pracy ubezpieczonego prowadzącego pozarolniczą działalność przedawnia się, jeżeli zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w dniu wypadku przekracza kwotę 6,60 zł i nie zostanie uregulowane w ciągu 6 miesięcy od dnia wypadku. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany przez złożenie wniosku o wypłatę świadczenia. Odwołujący uległ wypadkowi w dniu 10.07.2015 r. Wniosek o wypłatę odszkodowania złożył po upływie terminu przedawnienia, tj. dopiero 10.05.2016 r.

W związku z tym Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Sąd nie podziela odmiennej argumentacji strony odwołującej. Sąd jest zwolniony od obowiązku wykazywania błędów tej argumentacji/ tak SA w Poznaniu w orzeczeniu z dnia 17.04.2007 r. w sprawie I Aca 155/07, lex nr 446231/

Na marginesie jednak wskazać należy, że Sąd nie dokonuje abstrakcyjnej kontroli innych decyzji ZUS nie będących przedmiotem odwołania. Niemniej jednak, jeżeli odwołujący uważa, że wcześniej otrzymane świadczenie było wypłacone przez ZUS niezasadnie, to może zwrócić przedmiotowe świadczenie lub zainicjować postępowanie przez sam ZUS w przedmiocie zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Mając na uwadze zasadę słuszności w oparciu o art. 102 kpc Sąd nie obciążył odwołującego kosztami zastępstwa procesowego. Ze względu na charakter dochodzonego roszczenia zasądzenie kosztów w całości, a nawet w części, byłoby sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego. Obciążenie odwołującego kosztami, stanowiłoby nadmierną dla niego dolegliwość mając na uwadze dysproporcje ekonomiczną między podmiotami postępowania.

SSR Michał Jankowski